

BIEŁARUSKAJA

KRYNICA

PALITYCNAJA, NRAMADZKAJA I LITERATURNAJA NAZETA.

Adres Redakcyi i Administracyi:

WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)
Redakcyja adčyniena ad 9 hadz. ran. da 4 hadz. wieč.„Bieł. KRYNICA“ kaštuje na hod—10 zał., na paŭhoda—
5 zał., na 3 miesiacy — 3 zał., na 1 miesiac — 1 zał.
HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.

Cena abwiestak:

na 1-šaj staroncy 60 hr., 2 i 3 — 50 hr., na 4-aj —
40 hroš. — za radok drobnaha druku ū adnej pałoscy

ŠKOLNY ŠPIS DZIACIEJ.

U miesiacy lutym s. h. byŭ robleny pa ūsim krai špis dźaciej, jakija radzilisja ū 1916—1928 h. h. i tych, z radziŭšychsia ū 1929 h., jakija majuć 1^{1/2} mies. Značyć takich dźaciej, jakija ciapier chodziać u školu, abo buduć chadzić. Hety špis byŭ robleny na toje, kab wiedać, kolki jość dźaciej, da jakoj jany naležać narodnaści— kab pawodle danyh špisu prywiaści ū paradak školnuju sprawu ū cełym krai.

Jaki rezultat hetaha špisu byŭ pa ūsich biełaruskich wajawodztwach — my nia wiedajem. Cikawa, što „Dziennik Wileński“ pašpiašyŭsia apublikawać rezultaty špisu tolki Wilenskaha wajawodztwa. Woś-ža pawodle hetaha špisu lik dźaciej uwa ūsim wajawodztwie wynosić 335.864 duš, pry hetym pawodle mowy, jakaja ūżywajecca ū chacie (język ojczysty), dzieci dzielacca byccam tak: polskaja — 189,017 dźaciej, biełaruskaja — 91,252, żydoŭskaja — 22,926, litoŭskaja — 16,254, rasiejskaja — 11,912, usie inšyja — 4,603. „Dzien. Wil.“ piša, što heta maje być apošni i praŭdziwy rezultat nacyjanalnych adnosim u Wilenskim wajawodztwie.

Ci heta tak?

Pieradusim hety rezultat nia jość apošnim, tak jak jon nia jość pieršym. Polskija ūlady ūžo nia raz rabili takija špisy i nam zdajecca, što buduć rabić jašče šmat razoŭ. Bo treba wiedać, što polskija ūlady robiać hetyja špisy nia z tej me taj, kab zaraz-ža pačać prawodzić niejki školny plan i dać nacyjanalnym mienšaściam usio toje, što im u sprawie školnictwa sprawiadliwa naležycca, ale na toje, kab dawiedacca, kolki i dzie jość świadomych Biełarusuŭ i Litwinoŭ i kab pawodle hetaha pakirawać školnuju, aświetaŭ palityku. Kažam — školnuju palityku, bo pryhladajučysia na miascoch, jak polskija ūlady prawodzić u našym Krai aświeta, my pryšli da prakanańnia, što hetakaja systema prawodžańnia aświety maje palityčnyja mety. Kab polskija kiraŭničyja kruhi chacieli sapraŭdy ščyra padyści da školnictwa i dać nacyjanalnym mienšaściam rodnuju školu, to ūžo zrabili-b heta daŭno. Urad dobra wiedaje ū jakoj hminie, u jakoj wloscy ūżywajecca biełaruskaja mowa i pawodle ūżywańnia hetaj mowy pawinny zakładać i školy. Ale hetaha nia зробlena i hetym samym nie wykanaŭna toje prawiła, što aświeta maje być u rodnej mowie

Aprača hetaha, pawodle apošniaha špisu, biełaruskich dźaciej jość 91,152. Kali adkniem lik tych dźaciej, jakija jšče ū školu nia chodziać, to astaniecca kala 40—50 tys. dźaciej. Ličačy pa 50 dźaciej na školu, treba było-b adčynić ad wosieni h. h. kala 800—1000 biełaruskich škol. Heta pawodle ūradawaha špisu! Ale ci hetyja školy buduć adčynieny? Nam zdajecca što i pry ciapierašniaj polskaj unutranej nacyjanalnej palitycy ad polskaha ūradu spadziawacca na wialikija źmieny da lepšaha nima jak. Ciapierašni premier Świtalski, jašče budućy min. aświety, z sojmawaj try-

buny zajawiŭ, što jon staić za utrakwistyčnyja (dwumoŭnyja: biełaruska-polskija) školy, a min. Čerwinski jość pad upływam premjera Świtalskaha, i peŭnie-ž budzie prawodzić palityku swajho šefa. Dyk z hetaha špisu možam spadziawacca adčynieńnia niekulkih utrakwistyčnych szkołaŭ, dzie biełaruščyna budzie tolki na pakaz, a wučycielami buduć Palaki.

Ale nas cikawić tut jašče pytańnie inšaje: ci hety špis byŭ praŭdziwy?

Pawodle tych wiestak, jakija dachodziać da nas z wloski, a tak-ža pawodle wynikaŭ špisu my možam śmieła čwiardzić, što jon nie ū paradku. Bo spytaacca tolki, chto rabiŭ hety špis? — rabili jaho tyja-ž polskija nastaŭniki — ūradoŭcy, jakija aź dryžać, kab tut, kryj Boža, jak jany kažuć, nia była „niejkaja Biełaruś“ i kab ich nia prymusili wučycca biełaruskaje mowy. Wiedama, što takija špisoŭščyki, majućy pry hetym instrukcyju kirawacca tak, jak im pakažacca „lepš“ — kirawali ūsio tak, kab Palakaŭ bylo bole.

Nam zdajecca, što tahdy tolki špis byŭ-by sprawiadliwy, kali-b pry hetym byli spoŭnieny dwa warunki: 1. kab mowa biełaruskaja była zraŭniwana ū prawoch z polskaj mowaj, a heta zatym, kab naś wiaskowiec nie hladzieŭ na mowu biełaruskuju, jak na niešta horšaje, mieniej karysnae i nižejšaje za mowu polskuju i 2. kab u ciapierašnim pałažeńni pry takim špisywańni bylo dwuch čaławiek: adzin Biełarus, a druhi Palak. Tady tolki, kali-b mowa biełaruskaja pierastała być u „biazpraŭnym“ pałažeńni, u jakim jana ciapier znachodzicca i kali-b dana była mahčymaść swobodna wykazać swajo prakanańnie, tady tolki hety špis byŭ-by praŭdziwy.

Razwažajućy dalej praŭdziwaść hetaha špisu my pawinny źwiarnuć uwahu na adnu wažnuju akaličnaść: pry špisie — pawodle taho-ž „Dzien. Wil.“ była prapuščana rubryka wierawyznańnia. Čamu heta? Ci tolki dzieła raŭnaduśnaści adpawiednych ūladaŭ da relihijnych spraŭ? Nam zdajecca, što nie. Sprawa ū tym, što fałšywaść špisu roblenaha ū 1921 h. wykazywana była najbolš na tej padstawie, što wialikuju častku prawasłaŭnych Biełarusuŭ zapisali tady ū Palaki.

Wyjšła tak, što ū Polšcy jość sotki tysiać prawasłaŭnych Palakaŭ. Tut ūžo achnuli nia tolki biełaruskija statystyki, ale nawat i sami Palaki pryznalisia, što „pierabarščyli“. Dyk ciapier zrabili chitrej: kab nia było nijakich śladoŭ fałšawańnia špisu, prapuścili rubryku wierawyznańnia... Wiedama, pry takim paradku špisywańnia „kancy schawany“ i prawieryć rezultaty dawoli trudna.

Kali dačakajemsia akuratnaha i poŭnaha apublikawańnia rezultataŭ henaha špisu ūwa ūsich wajawodztwach, dyk apublikujem jaho i my. A tymčasam niachaj naśy čytačy prawiarajuć rezultaty špisu na miescy i ab usim wažniejšym dažuć znać u našu redakcyju.

Z hazet.

Dobry prykład, ale dla kaho?

Abšarnickaje „Słowa“ Nr. 94 padae karocieńkaju zaciemku ab tym, što ū Uščodniaj Afrycy ū adnej škole wučacca dzieci aź 12-ci narodnaściaŭ i škola raźwiwajecca wielmi dobra. Znajučy nachiły „Słowa“ da h. zw. utrakwistyčnych (= dwumoŭnych) szkołaŭ u našym krai treba z hetaj zaciemki rozumieć, što „Słowo“ chacieła-b, kab i ū nas nastali takija idealnyja adnosiny. Tolki ab adnym „Słowo“ zabylasia skazać, ci tam u Afrycy jość panujučaja nacyja, jakaja imkniecca pry pomačy školy prawodzić swaju nacyjanalnuju palityku ci nie? Kali jość i tak nachił wynaradaŭlać slabiejšyja narody, to my nia wierym u praŭdziwaść hetaj zaciemki.

U Belhii wučni dźwioch roznych mowaŭ taksama wučacca ū adnej škole, tolki ū asobnych klasach dla koźnaj mowy, ab čym tak pryčilna hawaryŭ 16.11. s. h. na pasiedžańni rehijanalnaha Kamitetu Nawahradzkaha wajawodztwa adzin z wydatnych dziejačoŭ modnaha tady rehijanalizmu, ale taksama musić zabyŭsia skazać ci tam, u Belhii, panujučaja nacyja imkniecca pry pomačy školy prawodzić swaju nacyjanalnuju palityku ci nie? Kali nie, to sapraŭdy -bahasłaŭlenyja tyja krai i školy tamašnja mohuć być prykładam dla polskich uradowych kruhoŭ.

A moža afrykanski sposab dla prawodžańnia aświety siarod roznarodcaŭ i lepšy čymsia sposab „našaha“ utrakwizmu? Što-ž, dobraje treba i z Afryki zapazyčyć!

Z biełaruskaha žyćcia.

Z Biełarusi pad Polščaj.

Nabaženstwa j žalobnaja akademija z pryčyny 3-cich uhodkaŭ śmierci bieł. paeta Kaz. Swajaka (Ks. K. Stepowiča) ładzicca sioleta ū rodnych staronach niabošcyka, ū Kluščanach, Świancianskaha paw. u paniadziela, dnia 6-ha traŭnia (maja) s. h. ū takim paradku: a 9-aj hadz. rana ū miascowym kaściele — žalobnaje nabaženstwa. Zrazu pašla kaścioła adbudziecca ū Ludowym Domie (byŭšy špital) žalobnaja akademija. Uwachod, pakul chopić miejsca—woľny.

Na hetu ūračystaść pryjeđuć hości j z dalkich wakolic. Tymbolšym abawiazkam jość dla ūsich z wakolicy bližejšaj, asabliwa tych, chto niabošcyka znali, a peŭna j mieli z im dačynieńnie, pryjšci na ūračystaść samym i inšych da hetaha zaachwocić. U rodnych staronach Wialika-ha Syna našaj Ziamli jość šma tjahonych daŭžnikoŭ: chaj-ža koźny splacić doŭh swoj ū naznačanym čacie j miejsy prynamsia malitwaj.

Dla pryjaždžajučych na ūračystaść z Wilni padajecca da wiedama, što adjezd u Kluščany naznačany na niadzielu 5-ha traŭnia ciahnikom, što adchodzić z Wilni da st. „Gieladnia“ ū 11.50 hadz. ūdzień. Bilet III-ej kl. tudy j nazad kaštuje kala 11-zł. Pawarot u Wilniu nastanie ū toj-ža paniadziela dnia 6.V.s.h. ciahnikom z Gieladni ū 15.56 hadz. Pryjezd u Wilniu a 18.15 hadz. Dla tych haściej, što zapišucca zahadzia ū Centr. Ur. Bieł. Inst. Hasp. i Kultury (Wilnia, Zawalnaja 7-8) da dnia 30.IV. s. h. načleh i ūsio inšaje — zapeŭnieny.

U interesie samych haściej jość u čas zapisacca.

Wyjezd ks. W. Šutowiča. U minulym tydni wiedamy zmahar za sprawu biełaruskuju ks

Wiktor Šutowič wyjechał u Ameryku. Ksiondz Šutowič, jak wiadomo, stał się achwiaraj nacyjonalistycznej polskiej polityki Wil. arcyb. Jalbżykoŭskaha: był pазбаўлены probaščaŭstwa ŭ Baradzieniach i apošnim časam pracawał u polska-mazurskiej parachwii ŭ Trzciannach ŭ Biełastočynie.

Arcyb. Jalbżykoŭski i Bielarusy. Ad 12 da 14-ha krasawika s. h. adbyłsia ŭ Krakowie žezd katalickaha sławianskaha studenstwa, kudy byli запрошаны i studenty-Bielarusy, choć ad učasčia zmušany byli adračysia. Apošniaje stałasia dzieła taho, što wiadomo „pryjacieli“ Bielarusou, Wil. arcyb. Jalbżykoŭski dawiedaŭsiasia ab tym, što ŭ henym žezdzie majuć brać učasćcie i studenty-Bielarusy, pačau kampaniju nia tolki prociŭ ich, ale i proci samoha žezdu. Dajšo nat' da taho, što dzieła stwaryŭšasja sytuacyi u žezdzie nie mahli brać udzielu i pradstaŭniki ad polskaha katalickaha studenstwa U.S.B., bolšmieniš pazbaŭlenaha nacyjonalistyčnaha čadu.

Charakternym dla arc-pa Jalbżykoŭskaha ŭ jaho adnosinach da Bielarusou i biel. ruchu žaŭlajecca i toje, što, jak dawiedywajemsia z wieryhodnych krynic, arcyb. Jalbżykoŭski, ŭ suwiazii z arhanizacyjaj žezdu, „radziŭ“ jahonym arhanizatarom, kab Bielarusau zaprašać na žezd nie špiašalisia, bo „ich wystapienia na terenie międzynarodowym nie są obecnie jeszcze požądane wobec tego, że ruch białoruski jeszcze się nie skryształizował i niewiadomo jakie będą jego losy w przyszłości.“

Dalšaj „kwietkaj“ u bukiet dyplomacyjnych zdolnašciaŭ arc-pa Jalbżykoŭskaha jość jahonyja staraŭni padšukaŭnia biel. pradstaŭnika na ŭspomnieny žezd z kruhoŭ lojalnych da swajej politycznej dziejnaszi i stojačych, naturalna, pa za miežami arhanizawanaha biel. studenstwa.

I mima ŭsiaho hetaha žezd adnak adbyłsia...

Ahulny schod Biel. Kooperatywnaha Banku ŭ Wilni. 21 krasawika h. h. adbyłsia čarodny ahulny schod siabroŭ Wilenskaha Bielaruskaha Kooperatywnaha Banku. Zamiest wybyŭšych siabroŭ Nahladnaje Rady, hr. hr.: A. Trepi, U. Łukašewiča i K. Kruka na ich miesca wybrany: inž. A. Dylis, dr. M. Marcinčyk i S. Tataryn, a na kandydataŭ hr. h.: P. Piatkun, P. Kiziewič i J. Sakowič.

Bielaruskija Kooperatywy — siabrami Banku. U apošnij čas zlažyli deklaracyi i zalichany siabrami Banku bielaruskija kooperatywy: 1) u Wojstanie „Praca“, 2) u Swisłačy „Praca“, 3) u W.-Krakotcy „Dabrabyt“, 4) u Šarkaŭščynie „Zorka“, 5) u Simakowie „Swiet“, 6) u M. Žu-

chawičach „Zmahaŭnie“, 7) u Lucewičach „Nowaja Zara“.

BIELARUSY ŭ ČECHASŁAWAČČYNIE.

Bielarus — dochtaram medycyny. U minuŭšuju piatnicu 19 ha h. m. na českim uniwersytecie ŭ Prazie byŭ pramowany (publična abwieščany) na dochtara ŭsiech lekarskich nawukaŭ (MUD-r.) bielaruskich student nazwanaha uniwersytetu Fiodar Kłaŭsuć.

MUD r Kłaŭsuć — syn sielanina z Siniaŭskaj słabady ŭ Nawahradčynie, siaredniuju adukacyju atrymaŭ u Bielaruskaj himnazii ŭ Nawahradku i, jak sotni inšych bielaruskich synou wioski, nia mohučy wučycca ŭ polskich wyšszych školach, — bo tudy Palaki nia prymali — wyemihrawaŭ zahraniču, dzie i dapracawałsia da akademičnej hodnaszi dochtara medycyny.

Aprača fachowaj pracy D-r Kłaŭsuć braŭ čynnaje učasćcie i ŭ bielaruskaj pracy hramadzkej, wyrabiŭszy sabie na hetym poli apiniu čalawieka čwiordych pierakanaŭniaŭ.

Žadajemo dalšaj pracy maładoha biel. dochtara jak najbolš pašpiechu, a pieradusim čakajemo jahonaha chutkaha pawarotu na bač-kaŭščynu: ludziej tut *treba!*

Z niezależnej Litwy.

Anhielskim pradstaŭnikom dla marskich spraŭ u Litwie naznačany Kamandor Hawes.

Manahrafiju ab kniazii Witaŭtu, u suwiazii z jahonym jubilejem, przyhataŭlaje da wydaŭnia hrupa historykaŭ.

Kaścioł Božaha Zhrobuštaŭnia ŭ Koŭnie budzie budawacca, jak pamiatnik adradžeŭnia i zdabyćcia niezaležnaszi Litoŭskaha Narodu. Kaścioł budzie padobny na adzin abraz lit. mastaka Čiurlonisa (z cyklu „Kazak“). Padobna ha twor architektury jašče nidzie nia bywała. Unutranaja ornamentyka budzie wielmi aryhinalnaja. Prajektujucca dla kaścioła niazwyčajnyja arhany i siarebrany zwon. Kaścioł budzie stajać na wysokaj hary. Achwiary na hety kaścioł — pamiatnik adradžeŭnia Litoŭskaha Narodu pływuc z usich staron.

Uradawaja dapamoha. U palowie sakawika s. h. adbyłsia hadawy žezd siabroŭ ziarnielnaj Pałaty. Ministar ziarniarobstwa Aleksa abhawarywaŭ ziarniarobskija sprawy, pašwiačajuć bolš uwahy na letašni nieŭradžaj u paŭnočnych pawietach Litwy. Ministr aznajmiŭ, što uradawaj zapamohi prasiła 47 tys. haspadaroŭ. Miascowyja kamitety przyznali zapamohi dla 45 tys. has-

Z Polšcy.

Kali budzie sklikany Sojm? Pašla wiadoma artykułu marš. Piłsudzkaha niekatoryja polskija hazety zanialisia pisaninaj ab tym ci Sojm budzie sklikany i kali. Špiarša padawali, što sojm žbiarecca ŭ miesiacy traŭni, a ciapier padajuć, što ŭrad majecca sklikać pasiedžaŭnie Sojmu ŭ druhoj palowie miesiaca čerwienia i budzie trywać ad 2 da 3 tydniaŭ. Na henaj sesii majucca być razhledžany nowyja skarbowa-haspadarčyja ustawy i zakon ab samaŭradach.

Parlamant ci dyktatura. Prad swaim wyjezdam za hranicu byŭšy premier Bartel u adnej hutarcy na temu „Parlamant ci dyktatura“ wyjaśnił, što pastaŭlenych jamu konserwatywnymi časopisiami zakidaŭ u tym, što jon, jak premier ministraŭ, byŭ byccam zanadta ŭstupčywy prad Sojmom, nie rozumieje. B. premier Bartel u swajej hutarcy padkreślił, što Sojm żywie, pracuje i što jaho z pawierchu polskaha życia nia dasca lohka adsunuć. Bartel uwažaje, što adsunieŭnie Sojmu nia jość sprawaj karysnaj.

U čyich rukach polski promysl? Zialezny promysl u Polšcy tolki ŭ 12 proc. znachodzicca ŭ rukach Palakaŭ. Rešta znachodzicca ŭ rukach niemieckich (48 proc.) francuskich (12 proc.) i českich (2 proc.). Niemcy swaju časć bolš pradajuć čužyncam. Naprykład astatnim časam pradali hutu Bismarka. Łaŭra, Karaleŭskuju i Katawickuju Akcyjuju Supałku, amerykanskej firmie Harriman.

Toje samaje jość z wialikim cynkawym promysław, jakoha 2/4 znachodzicca ŭ čyżych rukach, pieradusim Amerykancaŭ i Čechaŭ.

U wuhlawym pramyśle Palaki majuć kala 15 proc., Niemcy 35 proc., Belhijcy i Amerykancy pa 20 proc. i inšyja 10 proc.

padaroŭ. Dzieła taho, što ŭrad asyhnawaŭ na hetyja mety 14 milionaŭ 500 tys. litoŭ, dyk na kožnuju haspadarku ŭ siarednim wypała 32 dalary. Takim čynam uradawaja zapamoha zaspakoila potreby litoŭskich ziarniarobaŭ, katoryja dziakujućy hetam zabiašpiečyli istnawaŭnie swajo i swaich haspadarak.

Z dalšych wyjašnieŭniaŭ akazałasia, što da rasparcelawaŭnia panskich dworaŭ u Litwie astatosia ŭžo tolki 40 tys. ha., a hruntaŭ niepadzielenych na chutary wiosak, jość jašče 1.300 tys. ha. Siaŭbu na pasiewy aŭsa, jačmieniu, harochu i bulby ŭrad litoŭski dastaŭlaje z paŭdniowych častak dziaržawy, a taksama častkowa prywozić i z zahraničy; heta adnak ničoha nia škodzić handlowamu bilansu.

Ul. Kazłouščyk.

Bielaruskija narodnyja pieśni z Sakolskaha pawietu.

(Praciah, hladzi „B. Kr.“ Nr. 16).

11. Balić-ža mnie hałowaŭka.

(Melodyja, jak „Płyńcie, płyńcie, bieły husi“ Nr. 3)

Balić-ža mnie hałowaŭka;
niekamu zwiazaci;
pašla-by pa miłoho;
niekaho pasłaci.

Oj zawiazu ja hałowaŭku
jadwabnym płačockam,
oj pašlu ja da miłaho
siwym hałubočkam.

Laci, laci, hałubočku,
nihdzie nie spyniasia;
jak zalaciš da miłoho
nizieŭko kłaniajsia.

A maje-ž wy, mamuleŭku,
sakoł prylataja!
dawaj, doŭku, prynadaŭku,
nichaj prywykaja.

A maje-ž wy, mamuleŭku,
jak prynadu daci?
ščiali paščiel bialusieŭku,
nichaj laža spaci.

Ja pasłala paščiel biełu:
jon nie kładowicca,
da j za maje bieły ručki
abieruč dzierzycca.

12. Čom ty, Saławiejku.

Čom ty, Saławiejku,
rano nie šplewaješ,

musić, saławiejku.
hołas nie maješ?

A kab ja mieŭ hołas,
to by ja špiewaŭ-by,
kab ja mieŭ dzieŭčynu,
to ni biadawaŭ by.....

Išle my harami,
išle my dałami,
napaikal dziučat
z čornymi brywami.

Adna była Hanka,
druha Maryjanka,
a treciaj nie skažu,
bo maja kachanka.

13. Latała ziaziulka.

(Melodyja, jak „Čom ty saławiejku“ Nr. 12)

Latała ziaziulka
praz sadok kujućy;
zapłakaŭ Jasiulko
ad dzieŭčyny jdućy.

Pryjšoŭ jon da domu
ni kazaŭ nikomu,
kładowiŭsia spaci,
kab ničuŭi ŭ chaci.

Pryjšoŭ jaho ojciec,
staŭ jaho budzić:
ustawaj, synie Janie,
my pojdziem kasici.

Ni budu ŭstawaci,
ni pajdu kasici,
bo ja ni zdužaju
kosaŭki nasici.

Pryjšoŭ jaho braci,
staŭ jaho budzić:
ustawaj bracie, Janie,
my pojdziem haraci.

Ni budu ŭstawaci,
ni pajdu haraci,
bo ja ni zdužaju
na wołki hukaci.

Pryšla jaho maci,
stała karawaci:
było, Jasiuleŭku,
troch razam ni znaci.
Adna palubiła,
chustaŭku wymyła,
druha lubała,
kaŭnier prasawala.

Trecia hałubiła,
aniel hawaryła;
jak-ža moh ni znaci
i nie pakachaci.

14. Zialon barwinočak.

Zialon barwinočak
pa boru pasłaŭsia,
a moj miły z Ukrainy
praz ludzi kłaniaŭsia.

Što pa barwinočku:
ni jahad, ni čwietu
što mnie pa tych pakłonačkach,
kali jaho nietu.

Miacłona hułaŭka:
ni mnie jeju chadzić;
charoŭšyja kawalery:
ni mnie ich lubić.

Adnaho lubiła,
taho pazabyła;
katoraho ja ni znała,
z tym da šlubu stała.

Šlubie, ty moj šlubie,
maje šlubawanie!
jakoje-ž mnie budzie
z miłym rozmaŭlanie.

Takoje-ž mnie budzie
z miłym rozmaŭlanie,
razmowa takaja:
dzień dobry, lichaja.

15. Ŭčora była subotaŭka.

Ŭčora była subotaŭka,
a dzisiaj nidziela,

Z ukraïnskaha žyćcia.

Pierajmienawańnie „Miaščanskaj Kasy“ na „Ukraiński Kooperatyŭny Bank“. Dnia 14 h. m. u Stanisławowie adbyŭsia ahulny schod siabroŭ „Miaščanskaj Kasy“, na jakim „M. K.“ pierajmienawana na „Ukraiński Kooperatyŭny Bank“ i źmienieny statut.

„M. K.“, ciapier „Ukraiński Koop. Bank“, maje 1376 siabroŭ z uniesienymi pajami na sumu 38.373 zł. i 40 hr. Ahulny schod pryniaŭ prapazycyju Dyrekcyi Banku ŭ sprawie raździadźleńnia čystaha dochodu ŭ sumie 2.600 zł. na dobradziejnyja i kulturnyja mety pamiż adpawiednymi arhanizacyjamy.

Wučycielskaja bursa. Stanisławoŭski Akrużny Addzieł samapomačy ŭkraińskich wučyciałoŭ postanowił pabudawać dom dla dźlaciej wučyciałoŭ. Henaja arhanizacyja ŭžo maje na hetuju sprawu 1207.70 zł., a na schodzie 1 h. m. pastanoŭlena apadatkawacca pa 100 zł. u miesiac.

Z zahranicy.

Try waźnyja palityčnyja narady.

I.

U Paryży (Francyja) ŭžo treci miesiac zaŭsiadaje h. zw. reparacyjnaja komisija, jakaja maje za zadaču aźnačyć, jakuju sumu wajennaha adškodawańnia, u jakim čaście j jakim sposabam maje Niamieččyna wypłaćci pieramožcam u sušwietnaj wajnie. Henaja komisija maje wielmi ciažkiju zadaču, bo z sprawaj wajennaha adškodawańnia ciesna źwiazana sprawa wajennych daŭhoŭ samych-ža pieramožcaŭ. Niekatoryja dziaŭžawy zhadžajucca na źmianšenie wajennaha adškodawańnia, plačanaha im Niamieččynaj, ale z warunkam, što j daŭhi, jakija jany sami pawinny płacić, buduć proporcyjnalna da hetaha taksama źmienšany. Pradstaŭniki Niamieččyny ŭžnoŭ kažuć, što kab Niamieččyna mahła płacić adškodawańni, musić mieć prynamisia pradwajennyja warunki wyrabu, h. zn. žadajuć zwarotu sabie choć čaści taho, što im zabrała wajna: Horny Šlonsk, Pamorje, zamorskija kolonii. Hetkija-ž wymohi kasujuć Wersalski traktat, katoraha ŭsiami siłami trymajucca pieramožcy. Dyk pry takich warunkach i niadziŭna, što reparacyjnyja pierahawory tak pawoli adbywajucca i tak zabluťwajucca. Jaki ich budzie kaniec, skazać ciapier trudna.

II.

U Ženewie (Šwajcaryja) ciapier sabrałasia pryhatawaŭčaja komisija dzieła abmiežawańnia ahulnaha zbrajeńnia. Dahetul usie hutarki ab hetym astawalisia hutarkami, a zamiest razbroiwacca ŭsie jakmaha tolki zbroilisia, traciačy na heta ciažka zapracawany hroš. Što praŭda, hetaja sprawa ahulnaha razbrajeńnia nia jość tak i lohka. Nasampierš treba załahodzić usie tyja pryčyny, jakija mohuć wyklikać wajnu, a pieradusim zdawolić słušnyja damahańni prawoŭ dla nacyjanalnych mienšaściaŭ. Tady i razbrajeńnie pašlo-b lohka. Ale palityki — pany sučasnaha mižnarodnaha pałažeńnia, nia šukajuć sposabu sprawiadliwaha mižnarodnaha sužyćcia, hutarać adrazu ab razbrajeńni i... sami zbrojacca nawypieradki. Ničoha dziŭnaha, što razbrajeńnie pry takich umowach nie pasuwajucca ani krychu ŭpierad.

III.

U Londanie (Anhlija) 28 h. m. źbiarecca h. zw. Kamitet Troch i maje razhledzić dakładna sprawu nacyjanalnych mienšaściaŭ, dzieła sprawadzačy na najbliżejšaj sesli Lihi Narodaŭ.

Hazety padajuć, što heny Kamitet Troch atrymaŭ ŭžo piatnaccac memoryjałaŭ ad rožnych dziaŭžawaŭ, rožnych pohladaŭ u hetaj sprawie. Nie ad rečy budzie zaznačyć, što dziaŭžawy — h. zw. Małoj Antanty, (Čechasławacyna, Juhasławija i Rumynija), Polšča i Hrecyja wysłali adnazhodnyja memoryjały, u jakich protestujuć protiŭ jakohakolwiečy pašyreńnia traktatu ŭ sprawie zabiešpiečeńnia prawoŭ nacyjanalnym mienšaściam. Kali pryniać pad uwahu, što hetyja samyja narody, što siańnia tak protestujuć suproć pašyreńnia prawoŭ nac. mienšaściaŭ, da niadaŭna sami pierażywali ŭsie žudaści čužoŭ niawoli, dyk ichniaje siańniašniaje stanowišča ŭ hetaj sprawie pradstaŭlajecca wielmi mnohamoŭna i hawora samo za siabie.

U Anhlii ŭ kancy m-ca traŭnia s. h. adbuducca wybary ŭ parlament, jakim i zacikaŭleny ŭwieś świet, bo Anhlija maje wiaľzarnyja ŭpływy na mižnarodnuju palityku. Ciapier tam stajać pry ŭładzie konserwatysty, jakija i na dalej chacieli-b być panami pałažeńnia j tamu wiaduć zajađluju wybarnuju ahitacyju. Prociŭ ich wystupajuć z niamienšaj siłaj i zaŭziataścij dźwie hałoŭnyja partyi — laburysty (socyjalisty) i liberaly. Laburysty, jakija ŭ papieredniaj kadenicyi parlamentu byli zdabyŭšy boľšaść i ichny pa-

Z kraju.

Pieraściaroha. Sielanin z wioski Naliboki, kała Iwienca, niechta Adamowič znašoŭ na poli harmatni naboŭ i prynios jaho da chaty. U chacie Adamowič pačau hety naboŭ raźbirać, u wyniku čaho nastau wybuch, jaki zabiŭ Adamowiča na miejsy. Žonka jaho Emilja znachodziłasia ŭ tojčas kala humna, była raniena askolkami tak samo i praz niejki čas pamiarła.

Pažary. 24 h. m. u w. Teločki Zablackaj hm. Lidzkaha paw. wybuch pažar, u wyniku čaho zhareła 29 haspadarskich zabudawańniaŭ. Pažar paŭstaŭ dzieła nieaściorožnaha abychodźańnia z ahniom. Straty wynosiac kala 200 tysiac złotych.

— U wyniku nieaściorožnaha abychodźańnia z ahniom ŭ humnie Wojtkuna ŭ w. Wikancy, Radunskaje hm, zaharełasia humno, ad jakoha ahoŭ rażyšoŭsia i spaliŭ jašče 4 humny. Straty abličajuć na 8.000 zł.

— Unočy 19 h. m. u kalonji Turja, Ščučynskaha paw. niechta padpalił zabudawańni Br. Kiešynskaha. Straty abličajuć na 4.000 zł.

Pawodka ŭ Staŭpieckim pawiećie. U Staŭpieckim paw. reki Nioman, Suła i Uša tak padnialisia, što zalili pala 5 wiosak. U samych Staŭpcoch wada padnialasia tak, što 9 siemjaŭ pawinny byli wyniaścisc z swaich chat.

wadyr Makdonald byŭ šefam uradu, ciapier wielmi ŭzmacawalisia j spadziajucca ŭžnoŭ pryjści da ŭłady. Z wybarnych hasłaŭ laburystaŭ treba adznačyć: — likwidacyju paślawajennych balačak palityčnych i zwarot Niamieččynie Nadrenii, šyrejšaj swabody dla Indyi i Ehiptu.

U S.S.R.R. baľšawiki wydali nowy protiurelihiyny dekret, pawodle jakoha Carkwa (Kaściol) nia maje prawa wiaści kulturnaj pracy i mieć haspadarčyja arhanizacyi. Dekret ahrańičaje prawy da budawańnia nowych światyniaŭ. Duchoŭniki nia majuć prawa wykonywać relihiynych abradaŭ za hranicaj swajej parachwii. Hazety padajuć, što baľšawickija ŭłady ŭ najbliżejšych dñiach majucca začynić ślaŭny, najboľšy ŭ Rasiei Bohajaŭlenski manastyr (klaštar) i pamiaścic u im historyčny muzej.

Baľšawiki zmahajucca z relihijaj, a z imi zmahajucca hałodnyja ludzi: u wakolicach Władikaŭkazu źjawiłsia addzieł paŭstancaŭ, jaki napadaje na baľšawickija ŭradawyja ŭstanowy i zabiwaje komunistaŭ. Paŭstancy ŭwajšli ŭ stalicu Władikaŭkazu, dzie ŭ praciahu adnaho dnia žniščyli niamala baľšawickich uradowych ustanowaŭ i zabili boľš dziesiatka komunistaŭ.

U Kronštacie azbrojenyja napaśniki napali na wajskowuju kasu i zabrali 200 tysiac rubloŭ.

„Nie pakidajcie mowy našaj bieľaruskaj, kab nia umierli“...

čamu-ž ŭ cibie, Jasiuleńku *)
saročka ni bieła?

Oj ni bieła, oj ni bieła
dziwiata nidziela;
matka stara, siostra mała
i saročka ni bieła.

Oj wyjdu ja na hulanku,
stanu na hrudočku,
oj wymyju, wyprasuju
ja swaju saročku.

Oj wymyju, wyprasuju,
daj ŭ skrynju schawaju,
nichaj toje ludzi znajuć,
što žonki ni maju.

16. Pa sadu chadžu.

(Melodyja jak „Na poli wierba“ Nr. 5)

Pa sadu chadžu,
winahrad sadžu,
a ja ŭ cibie, mamuleńku *)
nižanat chadžu.

Ci ja nie daju,
ci ja baraniŭ?
waźmi, synku Jasiuleńku,
udawe dačku.

Udawe dačka
ni maja raŭnia:
jana chodźci pa sadočku
tak, jak krалеŭna.

Ani z jeju stać,
ani razmaŭlać,
rano ŭstaŭšy, šapku źniauŭšy
dzień dobry joj dać.

chodźci pa sieniach
chustka ŭ kišeni,
čakaj, čakaj, Jasiuleńku,
choć da jasieni.

*) Apošnja dwa radki skroź paŭtarajucca

Dzień dobry, pani,
što chodźi z nami.
Usie twaje majentnaści
wianok ruciany

A jaki-ž ty pan,
što ja čakać mam;
usie twaje majentnaści
— zielony župan

„Jurja“.

Hadoŭ tamu 20, u niekatorych miascch kala Miednik, Wil. — Trockaha paw. byŭ taki zwyčaj: — „miž Jurjam“ (ad 23-ha krasawika pa nowamu kalendaru, da 23-ha krasawika — pa staromu, 23 dzieŭki z chłopcami abchodzili „Jurjawyja wiačary“. Wiečaram, pa zachodzie sonca źbiralisia jany na najboľšaju haru ŭ wloscy ci paza wioskaj i pialali woś hetyja pieśni:

Jurka bačka kliča:
padaŭ, synku, klučy,
ziamlu admykać,
rasu wypuskać.
Na ciopłaje leta,
na bujnaje żyta,
zyspadu haranistaje,
źwierchu kałasistaje.

Byŭ ŭ Jurki dziŭny koń,
na stajency ni ŭstoja;
wywiadzie pać, nia złowia;
kapytom ziamlu razkroje,
chwastom ziamlu padmiacie,
hryŭkaj nieba padapre,
wuškami wajnu pačuje,
wačmi hwiadzy paliče.

Byŭ ŭ Jurki dziŭny koń,
źlacieŭ z hary aź ŭ doł,
raźbiŭ kamiń kapytom.
Jak ŭ kaminia ahnia niet,
tak u chłapcoŭ praŭdy niet.
Byŭ ŭ Jurki dziŭny koń
raźbiŭ harech kapytom.
Jak ŭ harecha jadro jość,
tak ŭ dziewak praŭda jość.

Jak pačynaje kukawać ziaziulka, piauć hetak:

„Ziaziulka“

Da ni kukuj ziaziula rabaja;
da ni kukuj, što nočka maľaja.
Da ni kukuj ziaziula ptaška;
da ni kukuj, što biaz maci ciažka.

Da ni kukuj ziaziula ŭnočy;
bo wykališ na laščynu wočy.

Da jak-ža mnie ni kukawaci:

mieŭšy dzieťak, niamsa z kim ščabiataci
Prylaciela siwičurka z ľuhu,
padmowiła dzieťkaŭ na prysľuhu.
Boľšyje samy palacieli,
mienšyje tut pasiracieli.

Zapisaŭ ad starych ludziej Al. Waškowič.
Miedniki.

WYJŠŁA Z DRUKU

„Студэнская Думка“

Časopiš Bielaruskaha Studenstwa
Nr. 1 (11) źmieść duža cikawy i bahaty. Cana n-ru 1 zł
Kupić i wypisać možna:

Wilnia, Ludwisarskaja 1, Biel. Druk. Im. Fr. Skaryny,
a tak-ža ŭwa ŭsiech Bielaruskich Kniharniach.

Ab haspadarcy.

(„v“ czytająca jak „w“).

U pole.

Jak na arataha, tak i na skacinu čakaje sioleta ũ poli *spoźnienaja* *viasna*. Dasca heta ũ znaki asabliva ziemlarobu, jaki za hety čas, pakul u pole nia jdzie, musić być hatoŭ z usimi pracami kala chaty i pierad usim pryvlasći ũ paradak haspadarčuju snaćć. Spoźnienaja *viasna* budzie vymahać sioleta *skaročanaj* pracy ũ poli, nia budzie času na doŭhaje kałupańnie ralli: *čymchutčej razbaranawać pole* i sieić. Jak niaśčasny sioleta toj, chto pakinuŭ na zimu pole nieużaranym!

Pierś čym na poli ralli jšće čakaje ziemlaroba praca na sienażaciach. Tak, na sienażaciach! Bo i *sienażaci*, kali majuć dawać karyść, *patrabujuć dałladu!* Nia šmat: kali vierchni płast (dziarno) užo admierz, a spod jašče čviorcy, treba sienażać vybaranavać zialeznaj baranoj. Vymahajuć hetaha asabliva sienażaci zarosšyja mocham, jaki treba vybaranavać. Moch z sienażaci samym tolki vybaranavańniem adnak tryvała vyhubić nielha: moch budzie raści na sienażaci datul, pakul jany buduć zakvasšyja. A kab sienażać „adkvasić“, treba pad dziarno ũpuścić patrebne množstva pavietra. Robicca heta voś tak: sienażać pierś-najpierś zbaranujecca zialeznaj baranoj (pa mahčymaćci adumysłovaj sienażatniaj baranoj) i vybaranujecca moch. A pašla užo prychoďzicca užyć adumysłovych nažoŭ, jakija ũkladajucca zamiest sprużynovych łapaŭ u sprużynovyja kultyvatary. Hetymi nażami dziarno sienażaci papierarazajecca (ale nie papiera-vačyvajecca) i ũspod dastaniecca dość pavietra, jakoje i adkvasšyja sienażać, a tym samym i hubić na jej moch.

U pole užo chutka pojdzie, ci lepš, zmuša-na budzie pajści i skacina. Nia šmat tam jana znojdzie jšće pażyvy. Ale kali-b hetaje pażyvy (pašy) bylo užo na pašbišcy i dosyć, dyk usio-ż nielha pakidać skaciny *zrazu* na samym tolki pašbišcy. Pierachod z zimovaha karmleńnia na zialonaje (i naadvarot) musić być stupianiovy, bo ũ žaludku i celym traŭlačym trakcie żyvioły nia moža zrazu vyrablaćca patrebne množstva sokaŭ adpaviadajučych novamu kormu i tamu nastajuć pry raptounym pierachodzie roznyja zabureńni ũ traŭlačym trakcie: zatrymańnie, nias-traŭnaść, volnaść i h. d. Kab hetaha na *viasnu* ũniknuć, treba zaŭsiody żyvioły pierad vyhaniańniem na pastu trošku nakarmić u chlavie užo, a z pasty pryhnaŭšy, — taksama. Hetak bolšmieniś praz dva tydni: ručacca možna tady amal, što chvarobnyja žyvišcy nie nastupiać.

— Vyhnaŭšy żyvioły ũ pole treba abaviazkova chlavu abčyścić z usiakaha brudu, pavučynia j inš. a ścieny *pabialić vapnaj*.

Nie zaciachlivać z prypuskańniem da karoŭ buhajoŭ. Z vybaram hetych apońnych *nie brašyć niawybrednaściu*: dobry buhaj, heta najlepšy, najtaniejšy i tamu najchutčejšy sposab padniaćcia małočnaści našych karoŭ.

Inż. Ad. Klimovič.

Usiačyna.

Achwiary bałšawizmu. Pawodle abličeńniaŭ anhliskaha ministra finansu Čerčyla, bałšawicki ũrad u S.S.R.R. za čas swajho panawańnia da hetaha času ras-tralaŭ: 28 biskupaŭ, 1.219 ksiandzoŭ i świasćceńnikaŭ, 6.000 profesaraŭ i wučycioŭ, 9.000 dacharoŭ, 2.950 artystaŭ, 54.000 aficeraŭ, 70.000 ahientaŭ palicyjnych, 139.000 robotnikaŭ, 260.000 zaŭniaraŭ, 355.000 hramadzian z intelehienskaje sfery i 815.000 sialan. Razam 1.712.197 duś.

Wialiki ũrahan (silny wichor) u Japonii. 22 h. m. u Japonii byŭ wialiki ũrahan, jaki narabiŭ wialikija straty. Utopilasja niekalki rybackich łodak i inšych. Najbolej škody narabiŭ ũrahan na paŭnočna-zachodnim pabierežy, dzie bylo 8 zabitych i 76 raniennych. U adnej miascowaści ũrahan razburzył niekalkisot damoŭ, 3 tysiać damoŭ paważna paciarpiełi. Taksama prapała 2 hidraplany z 4-ma lotčykami.

Znajšli zołata. U wakolicy Manilli, na Filipin-skich wastrawach, robotniki kapajućcia natrapili na miejsca, u jakim na prastory 3-ch klm. znachodźicca zołata. Wortaść hetaha znajdzienaha zołata abličajuć na 20 milionaŭ dalaraŭ.

— Taksama adzin amerykanski fermer u Munhe-sonie (Ontario) pracujuć na swajej ziamli znajšoŭ na poli čystaje zołata i pradaj swoja prawa da jaho za 12 tysiać anhliskich funtaŭ (kala 518.000 zł.). Kab heta naśsielanin, dzie na poli znašoŭ taki „kawalaćak“.

I tam lubiać hrošy. „Sawieckaja Bielaruś“ padaje, što ũ praciahu m. hodu ũ kooperatywach, jakija znachodźicca ũ B.S.R.R., wykryta bolej jak 1.000 defraŭ-dacyjoŭ, (patajemnaha akraďańnia) na sumu 266.000 rubloŭ.

DA NAS PIŠUĆ.

BLAHA ŻYWIECCA.

Ikaźń, Brasłaŭskaha paw. Jak wiedama ũrad pryznaŭ zapamohu dla paciarpieŭšych ad nieŭrad-żaju. Tak jano i jość, jak pisałasja ũ „B. Kry-nicy“, što biez dapamohi šyrejšaj z boku zama-nejšaha hramadzianstwa, uradawaja dapamoha jość jak-by kaplaj wady dla žadajućaha pić. Z boku zamažniejšaha hramadzianstwa naša hmina zapamohi nie atrymała i pryšlosja dziać pamiż nieščaśliwymi tolki zapamohu ũradawuju. Dawać treba šmat kamu, a nima z čaho. Ciapier henu-ju zapamohu raździalaje hminnaja Rada tak, jak rozumieje, h. zn. kamu dać, kamu nie, kamu bolš i kamu mieniś. Naša hminnaja Rada składjecca z zamažniejšych sialan i šlachtnoŭ, dyk ciapier tyja, katoryja hetaj zapamohi nie dastali, abo tyja, katoryja dastali mieniś—narakajuć na Radu. Mnie zdajecca, što henaje narakanić jość biezpadstaŭ-naje, bo hetuju-ż Radu wybirali i tyja samyja, katoryja ciapier na jaje narakajuć. Dyk henaje narakanić jość narakanić na samych siabie: jakuju Radu wybrali, takuju j majem. Heta adno. A druhoje, dyk i dziać tam nia wielmi šmat čaho jość na taki lik patrabujučych hetaj zapa-mohi. Wina tut nas samych, što my jak bywajuć wybary ci ũ hminnuju Radu ci kudy jnakš, kažam—„niachaj sabie wybirajuć, abojdziecca biez mia-nie“, što našaje sialanstwa, ahułam biarućy, su-sim nie sarhanizawane. Kab našy sialanie ũwa ũsim krai byli sarhanizawany, dyk i z dapamo-haj bylo-b lahčej, bo braty sialanie z Lidčyny pryšli-b z dapamohaj swaim bratom u Brasłaŭšcy-nie. Tolki praz arhanizacyju my možam papra-wić svoj los.

Krawiec.

JAK NIEURADŽAJ, DYK I DARAHOUŁA.

Arechaŭka, Jodzkaŭhm., Brasłaŭskaha paw. Minuły hod dla našaj staronki byŭ wielmi nie-uradżajny. Na poli ničoha nie ũradziła. Žyćcio praz usiu zimu bylo strańaje, a ciapier dyk i jašče horš. Treba sieić, a tut niedachwat nastę-nia. Ciapla nima, a tut i pošaru dla żywioliny nima. Našy sialanie užo i strechi pazdymali na korm dla skaciny. Kupić pošaru amal što nima dzie, kali dzie i jość, dyk trudna dakupicca. Adzin pud bałotnaha siena kaštuje 3 zł., a zarabotkaŭ nima nijakich, dyk nima za što i kupiać. Ciażki hety hod dla na-šych wiosak i jak my pratorywa-jem da ciapla, tolki adzin Boh heta znaje.

P.

HAREŁKA WIALIKI WORAH LUDZTWA.

W. Huta, Lidzkaŭ paw. Usich pryčyn na-šych biedaŭ i abličyć nielha, ale najčastejšaj amal budzie harełka. Pa ludziach, jak čuwać, wyhaniajuć užo heta, sapraŭdy, „praklonnaje ziele“ z ũżytku dziennaha, ale kala nas, dyk niejaka hetaha niačuwaćca. I tamu zdarajućca ũ nas rečy sumnyja. Anahdaj u čačwier 7-ha sakawika s. h. u Dziawieniškach harełka dawiała ludziej prosta da torby. Ludzi z Huty: J. W. i S. H. dy z Ma-žuloŭ B. M. i niejki S. ũsio „handlawali“ ka-niami i... pili baryšy. Hetaja baryšy končylisia tym, što W. apynuŭsia na pastarunku, jahonaja žonka z dziećmi — biaz chleba, a cełaja sprawa pašla ũ sud. Jaki budzie prysud, pabačam. Ale lepš bylo-b, kab nia bylo ani harełki, ani ũsiaje hetaje biady, što z saboj prynosić. Tamu proć z harełkaj!

Niedaloki.

POLSKAJA ŠKOŁA NA BIELARUSI J NAWU-ČAŔNIE U JOJ PRAWASŁAUNAJ RELIHII.

Z Nieświskaha paw. Karyść dla Bielaru-soŭ z polskaj školy ũ nas šyroka i dobra wie-dama. Ja tut chaču strymacca tolki ab nawučań-

U paraŭnańni z pažaletašnim hodam lik defraŭ-dacyjaŭ padwoiŭsia.

Jak wajujuć z religijaj. Jak padaje maskoŭ-skaja presa ũ praciahu 1928 h. sawieckija ũlady začynili 8.354 prawasłaŭnych cerkwaŭ i katalickich kaścio-łaŭ, 38 klaštaraŭ, 59 synahoh, 38 mečetaŭ, 43 inšych świa-tyŭ. U praciahu hetaha hodu majuć jašče začynić 250 Kaściołaŭ.

Jak pracujuć na karyść „Ojczyzny“. Ha-zeta „Polska Ludowa“ Nr. 10 padaje wiestku, što ũ Wilni aryštawali j pasadzili na Lukiški haspadarčaha referenta Dyrekcyi Lasoŭ u Wilnie J. Langhammera za nadużyćci ũ nazwanaj dyrekcyi. U žwiakzu z hetym зробlena śledztwa prociŭ adnaho wyžšaha ũradoŭca Dyrekcyi dziaŭžaŭnych lasoŭ. Pawodle padličeńniaŭ, lasnyja kupcy aškali dzia-ŭżany skarb blizko na 50 milionaŭ zlotych.

Kraj miljaneraŭ. U Wuhryi. pawodle apońnij administracyjnaj statystyki, naličywjecca 412 miljaneraŭ.

ni religii prawasłaŭnych dziećak u hetych szko-łach.

Usie padručniki ũ polskich szkołach druka-wanyja, wiedama-ż, łacinskimi litarami, a wu-čyciale haworać z dziećmi tolki papolsku. Dzie-ci-ż miż saboj i ũsiudama, naturalna, haworać pabiełarusku. Ale woś prychoďzić u szkołu zaka-nawučyciel, prawasłaŭny świasćceńnik — baciŭška j prynosić z saboj rasiejskija ci sławianskija, padručniki Ciemnowierawa, Waskresienskaha, Čel-cowa j inš. I zahadywaje wučyciel Praŭdy Bo-żaj kupiać hetaja padručniki i wučycca zich paznawać Boha j Jaho światy Zakon. Dzicia ani hetych litaraŭ, ani čużych sloŭ nie rozumieje, a baciŭška ũ padručniku nohcem zarysuje i pry-kaža: „Смотрите, дѣти, въ слѣдующей пове-дѣльникъ обязательно и твердо выучить — отсюда и досюда.“

Plača biednaje dzicia hledziaćy na knižku i składjajuć z litaraŭ niezrozumiełyja slowy, niawiedajućy, čamu jemu niamożna prynamsia da Boha hawaryć u rodnej mowie biełaruskaj, taksama, jak jano hawora da swaich baćkoŭ.

Druhi abrazok: zachodźicca da mianie dzied—sielanin z susiednij wioski i prosić biełaruskaj ci rasiejskaj azbuki (hraždanki). „Na što?“ — py-taju. — „Maja ũnučka chodźić u szkołu, dyk joj treba“. — „Jana-ż wučycca ũ polskaj škole, a tam hetaja azbuka nia ũżywajecca?“ „Ale nie, ja sam doma budu pamahać ũnućcy wučycca Za-konu Bożaha, bo jana nia ũmieje čytać hraždanki, a ja trochu rozumieju hramatu“. Azbuka naś-lasja. Dzied z ũnućkaj ũlażyli kluč-azbuku, nad-pisujućy nad litarami hraždanki adpawiednyja li-tary łacinskija. Pačalasja nowaja praca i ũnučka pačala čytać malitwu pierad pryčaśceńniem, na-ciskajućy papolsku pieršyja składy...

Ajcy duchounyja! Wy baćacie hetu nienar-malnaść i możacie jaje naprawić. Kali-ż heta zrobicie? Kali biełaruskaje dzicia budzie mahčy nawučycca malitwaŭ pabiełarusku? Kali prawa-słaŭnyja świasćceńniki pačnuć tak prynamsia ak-tyŭna pracawać na nacyjanalnym poli, jak pracu-juć biełaruskija ksiandzy, jakija majuć niezraŭna-na bolšyja trudnaści ũ swajej pracy?

Najwyšejšaja para, bo j staryja j małyja užo prosta dzičejuć. Nieświeżanin.

Z Wilni.

Biezrabocicie. Pawodle apońnych abličeńniaŭ u Wilni znachodźicca 4.500 biezrabotnych.

Pajezdka ũ Rym maniacca zrabic Wilenskija Litoŭcy. Pajezdka budzie ciahnucca kala 2-ch tydniaŭ. Aprača Rymu, ekskursanty dumajuć adwiedać Miłan, We-necyju i inšyja znaćniejšyja harady.

Nowy Urad Litoŭskaha Nawukowaha T-wa. byŭ wybrany na ahułnym hadawym schodzie ũ skladzie staršynia — M. Šikšyns. I. wice-staršynia — Br. Untulis, II. wice-staršynia — J. Šlapelis, skarbni — D. Alsejka, bibliotekar — P. Karazija, sekretar — St. Matijošajtis, siabra biaz specyjalnaj funkcyi — ks. Šamb. A. Wiskant.

DA NAŠYCH PADPIŠČYKAU.

Naša redakcyja atrymowuje skarhi ad pad-piščykaŭ i čytačoŭ „B. Krynicy“, što mnohija z ich nie atrymowujuć našaj hazety. Hetym pawie-damlajem, što redakcyja wysyła je hazetu ũsim padpiščykam akuratna. Dzieła hetaha žwiartajcie-sia na poštu, trebjecie tam karty prenumeraty i składjacie na pošcie paštowyja reklamacyi. Ta-kim sposob znojdziecca winoŭnik i hazeta paćnie prychoďzić akuratna. ADMINISTRACYJA.

Naša pošta.

M. D. Z korespondencyjaŭ Wašych nia možam skarystać. Pišycie ab sprawach majučych niejkuju hra-madzkuju wartaść.

Rubašku. — Adres „Sachi“ taki: Wilno, Wilen-skaja 8, „Awadnia“, Wilno, Wialikaja 3-10.

Lachowiču. — Korespondencyju Wašu atrymali, paprawiŭšy moža i žmieścim „Kutok śmiechu“ Waš pa-dobny badaj chutčej da plaču.

Obolewiču. — Na Wašu prośbu hazetu pasy-lajem.

Dwareckamu. — Hazetu Wam pasylajem praz uwieś čas.

Tuŭkunu. — Praŭnyja parady dajem.

Hutaru. — Korespondencyju žmieścim u nastup-nym numary.

Marozu. — List Waš atrymali, z prośbaj Wa-šaj zhadžajemsia.

Nowasielskamu. — Wieršy Wašy nie padcho-dziać. Pišecie lepš ab tym, što ũ Was čuwać.

Harošcy. — Ab Wašaj chwarobie moža paradzić: tolki uniwersyteckaja klinika wuśnych chwarobaŭ, dyk tu-dy i žwiarniećsia.